

Moeten wij de overheid gehoorzamen?

Door: Tom Ballinger

Bijbelverzen komen uit de NBG-vertaling, tenzij anders vermeld

"Ieder mens moet zich onderwerpen aan de overheden, die boven hem staan. Want er is geen overheid dan door God en die er zijn, zijn door God gesteld. Wie zich dus tegen de overheid verzet, wederstaat de instelling Gods, en wie dit doen, zullen een oordeel over zich brengen."
(Romeinen 13:1,2)

Er is waarschijnlijk geen ander vers in de Bijbel te vinden, dat zo slecht begrepen en toegepast wordt, dan dit: ***"Ieder mens moet zich onderwerpen aan de overheden, die boven hem staan"*** (Romeinen 13:1). In de hele kerkelijke theologie wordt beweerd dat met deze overheden de burgerlijke autoriteiten worden bedoeld - wie ze ook mogen zijn, op ieder moment en in elk land.

Van alle ongerijmde interpretaties, die ooit door theologen werden gedaan, slaat deze alles. Hij is onuitvoerbaar en ongeloofwaardig. Hij kán niet uitgevoerd worden vanwege de aanvullende verklaringen die volgen op Paulus' vermaning.

Op het eerste gezicht lijkt er, voor de meeste, gezagsgetrouwe mensen, in de hierboven geciteerde tekst geen enkele moeilijkheid aanwezig te zijn. De meeste christenen passen het vers verkeerd toe, alsof God zegt: "Je moet je onderwerpen aan alle overheidsinstanties" (d.w.z. de burgerlijke overheden). Als dat waar zou zijn, dan was de Amerikaanse Revolutie tegen Engeland en koning George III inderdaad een zondige daad. De Amerikaanse koloniën kwamen in opstand tegen wat zij beschouwden als de regels van een tiran. Ze waren niet onderdanig aan de macht (autoriteit) van Engeland.

In mijn vroege christelijke leven verbaasde ik me over deze lijn van theologische redenering. Het volgende deel van vers 1 bezorgde me de nodige kopzorgen: ***"Want er is geen overheid dan door God en die er zijn, zijn door God gesteld."*** Als ***"de overheden"*** verwijst naar burgerlijke autoriteiten, dan was het voor mij onmogelijk om te geloven.

Als dit vers wordt toegepast op de menselijke, burgerlijke overheden, dan moeten we geloven dat hun gezag komt van de almachtige God. Wie was het die als eerste de woorden ***"de overheden"*** toepaste op burgerlijke autoriteiten? Ik heb geen flauw idee.

Maar... zou het geweest kunnen zijn gedurende de tijd dat de mensen werd verteld te geloven in het Goddelijke recht van koningen? Zouden de burgerlijke bevoegdheden en de georganiseerde religie (de kerk) hebben samengespannen om de absolute heerschappij over het leven en de gedachten van de mensen te handhaven? Degene die ermee begon veroorzaakte een reeks van fouten, die tot een juk werden op de nek van velen, die alleen maar wilden geloven wat er in het Woord van God geschreven stond.

De tekst die we hier overdenken kan niet geloofd worden, tenzij mensen hun verstand afsluiten voor de meest voor de hand liggende feiten en ze afscheiden van alles wat erop volgt in Paulus' verhandeling. Iedere oprechte gelovige zou moeten weten dat Paulus niet de bedoeling had om dergelijke onzin over te brengen, omdat hij de Korinthiërs al eerder had verteld dat ze de burgerlijke autoriteiten moesten negeren, wanneer de ene gelovige een geschil had met een andere gelovige:

"Durft iemand uwer, wanneer hij iets heeft met een ander, recht zoeken bij de onrechtvaardigen en niet bij de heiligen? Of weet gij niet, dat de heiligen de wereld zullen oordelen? En indien bij u het oordeel over de wereld berust, zijt gij dan onbevoegd voor de meest onbetekenende rechtspraak? Weet gij niet, dat wij over engelen oordelen zullen? Hoeveel te meer dan over alledaagse dingen?"

De Korinthische gelovigen stonden bekend als onderworpenen van de nieuwe natie, het Gemeenebest van Israël. Caesar was niet hun koning, de gouverneurs van het Romeinse Rijk waren niet hun heersers. De zetel van hun regering was niet Rome. Christus Jezus was hun Koning; de mannen die Hij had aangesteld (de apostelen) waren hun bestuurders. De zetel van hun Regering was in de hemel, omdat de Heer Jezus Christus daar Zijn troon heeft (Handelingen 7:49; Jesaja 66:1).

Paulus gaat verder in Romeinen 13:1 over de overheid: ***"die er zijn, zijn door God gesteld."*** De zinsnede ***"die er zijn"*** werd, door conventioneel gebruik, een synoniem voor burgerlijke autoriteiten. Dit was zeker niet wat Paulus overbracht, toen hij deze woorden opschreef. Als dit de betekenis is, moeten we dan geloven dat mensen met overheidsgezag door God zijn aangesteld? Iedereen die zich tegen hen zou verzetten, zou zich verzetten tegen een inzet van God en door dit te doen zou hij zich een veroordeling op de hals halen.

Zoiets geloven is geloven in het Goddelijke recht van allen die regeren. De geschiedenis is gevuld met de daden van trouwe en heldhaftige mannen, die de burgerlijke bevoegdheden trotseerden, opdat ze God zouden kunnen aanbidden en dienen naar het inzicht dat zij ontvingen. Petrus zei tegen de heersers in Jeruzalem: ***"Beslist zelf, of het recht is voor God, meer aan u dan aan God gehoor te geven; want wij kunnen niet nalaten te spreken van wat wij gezien en gehoord hebben."*** (Handelingen 4:19,20)

"Want, als iemand goed handelt, behoeft hij niet bevreesd te zijn voor de overheidspersonen, maar wel, als hij verkeerd handelt. Wilt gij zonder vrees voor de overheid zijn? Doe het goede, en gij zult lof van haar ontvangen." (Romeinen 13:3)

De eerste twee verzen uit Romeinen 13 lijken al genoeg moeilijkheden op te leveren. Maar zij, die volhouden dat deze verzen onze christelijke plicht tegenover burgerlijke autoriteiten uiteenzetten, scheppen andere grote problemen, zoals: ***"als iemand goed handelt, behoeft hij niet bevreesd te zijn voor de overheidspersonen, maar wel, als hij verkeerd handelt..."*** (Romeinen 13:3).

Deze woorden, indien toegepast op burgerlijke autoriteiten, zijn in directe tegenspraak met die gesproken door Christus, toen Hij de apostelen waarschuwde: ***"Maar wacht u voor de mensen; want zij zullen u overleveren aan de gerechtshoven en zij zullen u geselen in hun synagogen; gij zult ook geleid worden voor stadhouders en koningen om Mijnentwil."*** (Matteüs 10:17,18)

Doorheen de menselijke geschiedenis, hebben burgerlijke heersers degenen die goed deden angst aangejaagd, en ze prezen hen helemaal niet. De gebruikelijke, christelijke interpretatie van ***"de overheden"*** geloven is: volmaakte heiligen maken van allen die regeren. Deze interpretatie is belachelijk. Ik ga niet eens een poging doen om de heersers op te sommen, die hen die het goede deden vervolgden en die hen die kwaad deden beloonden. Het zijn er te veel om op te noemen. De Bijbel leert geen belachelijke dingen; daarom durf ik te zeggen dat ***"de overheden"*** van Romeinen 13 niets te maken hebben met de burgerlijke autoriteiten.

"Zij staat immers in dienst van God, u ten goede. Maar indien gij kwaad doet, wees dan bevreesd; want zij draagt het zwaard niet tevergeefs; zij staat immers in de dienst van God, als toornende wreekster voor hem, die kwaad bedrijft." (Romeinen 13:4)

"Zij staat immers in dienst van God" heeft wat verduidelijking nodig. Christenen zijn bij **"in dienst van God"** gaan denken aan een kerkelijke ambtenaar, een priester, een predikant of een evangelist. Iemand die in dienst is van..., is iemand die in het kader van een hogere autoriteit dient, maar die afgevaardigd is, dus de verantwoordelijkheid heeft, om op te treden in naam van..., en met het gezag van degene die hem heeft aangewezen.

In Romeinen 13 is degene **"in dienst van"** iemand die was gekozen of aangewezen door Jezus Christus om te handelen in Zijn naam. Als je iemand de verantwoordelijkheid geeft om een taak te doen, moet je hem ook het gezag (de macht) geven om die taak te kunnen uitvoeren. Christus deed dit met zijn dienaren in de Handelingenperiode.

De Handelingenperiode

Gedurende deze periode (Hand.2 tot en met Hand.28) waren er mannen op aarde, die niet alleen de verantwoordelijkheid hadden om de gemeenten van gelovigen te besturen, maar die ook de autoriteit (het gezag) hadden om dat te doen. Zij waren **"bekleed ... met kracht uit den hoge"** (Lucas 24:49). Zij waren zo Goddelijk toegerust dat zij zonden wel of niet konden vergeven (Johannes 20:23). Zij konden zieken genezen (Marcus 16:18; Handelingen 3:6) en doden opwekken (Matteüs 10:8; Handelingen 9:3-43; 20:9-12). Nog veel meer verzen zouden kunnen worden aangehaald, maar die kunt u vast zelf wel vinden.

Petrus voerde het gebruik van het "zwaard" uit toen hij het doodvonnis uitsprak over Ananias en Saffira in Handelingen 5. Een metafoor voor het uitvoeren van de macht over leven en dood, is de uitdrukking **"draagt het zwaard niet tevergeefs."** Het echtpaar loog tegen de Heilige Geest, Petrus sprak en zij vielen dood neer.

Paulus stelde de leiders te Korinthe voor om het "zwaard" te gebruiken tegen een man, die onder hun jurisdictie viel: **"Want mijnerzijds heb ik, hoewel lichamelijk niet, maar naar de geest wèl aanwezig, reeds, als aanwezig, vonnis geveld over hem, die op zulk een wijze zo iets heeft begaan. Wanneer wij vergaderd zijn, gij en mijn geest met de kracht van onze Here Jezus, leveren wij in de naam van de Here Jezus die man aan de satan over tot verderf van zijn vlees, opdat zijn geest behouden worde in de dag des Heren [Statenvertaling: in den dag van den Heere Jezus]."** (1Korinthiërs 5:3-5)

"Daarom is het nodig zich te onderwerpen, niet slechts om de toorn, maar ook om des gewetens wil" (Romeinen 13:5). Wat dit wil zeggen is, dat zij, om Gods toorn te vermijden en straf te voorkomen, onderdanig moesten zijn aan de wetten die hen door **"de overheden"** waren opgelegd, omdat het een principekwestie was en vanwege hun geweten.

Paulus herinnerde de gelovigen eraan, in Hebréeën 2:2,3, dat het woord door engelen gesproken (toen de Wet werd gegeven) **"van kracht is gebleken, en elke overtreding en ongehoorzaamheid rechtmatige vergelding heeft ontvangen, hoe zullen wij dan ontkomen, indien wij geen ernst maken met zulk een heil..."**

Als de Wet, die God aan Mozes gaf, door bemiddeling van engelen, van kracht bleek, en elke overtreding een rechtvaardige en adequate straf kreeg, hoe zouden de Nieuwtestamentische gelovigen dan aan straf gaan ontsnappen als zij niet voldeden aan hun wettelijke verantwoordelijkheden? Het antwoord, gedurende de Handelingenperiode, was dat zij niet zouden ontsnappen.

Indien iemand een juist geestelijk inzicht heeft in de *bedeling van de genade van God*, kan hij duidelijk onderscheiden dat, gedurende Handelingen, Wet en Genade opereerden. Wet wordt in verband gebracht met de overheid, en de regering van Christus was van kracht voor de gelovigen. Ze waren gered door genade, maar ze werden geacht naar de Geest te wandelen, niet naar het vlees. Als ze dat deden dan zou er geen veroordeling zijn (Romeinen 8:1).

Voor vandaag geldt: **"door genade zijt gij behouden"** (Efeziërs 2:8). Wij dienen **"te wandelen waardig der roeping, waarmede gij geroepen zijt"** (Efeziërs 4:1). Als we dat niet doen, dan zullen de gevolgen van een onwaardige wandel duidelijk worden wanneer de Heer Jezus Christus **"levenden en doden zal oordelen, met beroep zowel op zijn verschijning als op zijn koningschap"** (2Timoteüs 4:1).

Romeinen 13:6,7 zegt: **"Daarom brengt gij toch ook belastingen op; want zij zijn dienaren Gods, die juist op dit punt voortdurend letten. Betaalt aan allen het verschuldigde, belasting aan wie belasting, tol aan wie tol, ontzag aan wie ontzag, eerbetoon aan wie eer toekomt."**

Om dezelfde reden moesten ze onderdanig zijn, ter wille van het geweten, en zij moesten belasting (bijdrage) betalen. De belastingen worden door de burgers van een regering betaald voor het gebruik van de natie, of staat. De regering was het Gemenebest van Israël. De belastingen in kwestie waren niet die onttrokken werden door menselijke regeringen, maar door de dienaren van God.

Er wordt niet veel gezegd over de door het Gemenebest van Israël vereiste belasting. Het lijkt er feitelijk op dat deze vrijwillig afgedragen moest worden. Paulus verwijst ernaar als liefdewerk in 2Korinthiërs 8 en 9.

Let op 2Korinthiërs 9:6-8 **"(Bedenkt) dit: wie karig zaait, zal ook karig oogsten, en wie mildelijk zaait, zal ook mildelijk oogsten. En ieder doe, naardat hij zich in zijn hart heeft voorgenomen, niet met tegenzin of gedwongen, want God heeft de blijmoedige gever lief. En God is bij machte alle genade in u overvloedig te schenken, opdat gij, in alle opzichten te allen tijde van alles genoegzaam voorzien, in alle goed werk overvloedig moogt zijn."**

Een ander voorbeeld van vrijwillig belasting betalen vinden we in Romeinen 15:26,27 **"Want Macedonië en Achaje hebben goedgevonden een handreiking te doen aan de armen onder de heiligen te Jeruzalem. Zij hebben het immers goedgevonden, maar zijn het ook jegens hen verplicht, want indien de heidenen aan hun geestelijke goederen deel hebben gekregen, behoren zij ook met hun stoffelijke goederen hen te dienen."** De heidenen waren "verplicht" om deze belasting gewillig te betalen.

Het geven van een bijdrage moest gewillig gebeuren, niet met tegenzin, zoals bij Ananias en Saffira, zij waren geen blijmoedige gevers. **"God heeft de blijmoedige gever lief."** Zij konden aan Caesar met tegenzin geven wat hem toekwam, zonder angst voor vergelding, maar niet aan God.

Het hoogste gezag, tijdens de Handelingenperiode, was niet beperkt tot de apostelen. Er waren gaven van bestuur (1Korinthiërs 12:28) en sommigen waren aangesteld in de gemeenten om leiding te geven. Allen die deze gave hadden werden aangemerkt als **"de overheden"** aan wie alle gelovigen in die tijd zich moesten onderwerpen. **"Houdt uw voorgangers in gedachtenis"** - **"Denk aan uw leiders"** (Hebreeën 13:7, NBG en NBV-vertaling).

Het is duidelijk dat sommigen klaagden over de macht, of het gezag, van deze mannen: **"Want, als iemand goed handelt, behoeft hij niet bevreesd te zijn voor de overheidspersonen, maar wel, als hij verkeerd handelt. Wilt gij zonder vrees voor de overheid zijn? Doe het goede, en gij zult lof van haar ontvangen."** (Romeinen 13:3)

Wanneer Romeinen 13:1-7 wordt gelezen in het licht van uiteengezette waarheden, dan verdwijnen alle vragen en moeilijkheden. De Heer Jezus Christus benoemde de apostelen en andere bestuurders om **"de overheden"** te zijn, letterlijk vertaald: *hogere machten*. Hoger in de zin van autoriteit hebben om te besturen, komende van een Hogere Autoriteit dan die van mensen.

Alle gelovigen die het *Israël van God* vormden, en zelfs de heidense gelovigen moesten zich aan deze autoriteiten onderwerpen. Als zij in opstand kwamen tegen hun overheden, dan kwamen zij in opstand tegen de verordening van de Heer en dit kon resulteren in Goddelijk oordeel. Gelovigen hoefden niet bang te zijn voor de macht van de heerser. Zo lang zij zich onderschikten, was er niets om bang voor te zijn. Als ze het goede deden ontvingen zij lof, niet het zwaard.

Deze waarheden maken het overduidelijk dat we Gods goedgekeurde methode van Bijbelstudie moeten onderschrijven; **"als een arbeider, die ... rechte voren trekt bij het brengen van het Woord der Waarheid"** (2Timoteüs 2:15).

Toen de Handelingenperiode eindigde, ongeveer 64-68 na Christus, luidde God een nieuwe en niet geprofeteerde bedeling in: *de bedeling van de genade van God*. Met de nieuwe bediening van God in bedrijf, waren **"de overheden"** niet langer operationeel. Deze overheden behoorden tot een voorbije bediening en maken geen deel uit van de waarheid voor vandaag. In de opstanding zullen de overheden van de Pinksterbedeling nogmaals hun gezagsposities innemen als het Koninkrijk komt.

Voor de duidelijkheid geef ik hier de lezing van Romeinen 13:1-7 in de NIV-Bijbelvertaling (*New International Version*):

**"Ieder mens moet zich onderwerpen aan de regerende autoriteiten, want er is geen gezag behalve dat wat God heeft ingesteld.
De autoriteiten die er zijn, zijn ingesteld door God. Daardoor komt hij die in opstand komt tegen het gezag in opstand tegen wat God heeft ingesteld, en degenen die dat doen zullen het oordeel over zich brengen. Want bestuurders [zoals de apostelen] zijn geen bedreiging voor degenen die goed doen, maar voor degenen die kwaad doen.
Wilt u vrij zijn van angst voor degene die gezag heeft? Doe dan wat goed is en hij zal je prijzen. Want hij is Gods dienaar om het goede voor u te doen. Maar als u verkeerd doet, wees dan bang, want hij draagt het zwaard niet voor niets. Hij is Gods dienaar, aangesteld om straf op te leggen aan de overtreder.
Daarom is het noodzakelijk om u aan de autoriteiten [geestelijke leiders] te onderwerpen, niet alleen vanwege mogelijke straf, maar ook vanwege het geweten.
Dit is ook de reden waarom u belastingen [zoals tienden] betaalt, want de autoriteiten zijn Gods dienaren, die fulltime regeren. Geef ieder wat u hem verschuldigd bent: als u belasting verschuldigd bent, betaal dan belasting; indien u inkomsten verschuldigd bent, geef dan uw omzet; als u respect verschuldigd bent, verleen dan respect; als u eer verschuldigd bent, geef dan die eer."**

Vertaling: Anke Pronk-Waterlander

www.pronk-stukjes.nl